

Arrest

nr. 169 891 van 15 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 februari 2016.

1.3. Op 29 februari 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Arabier te zijn en de Syrische nationaliteit te bezitten. Uw moeder is van Turkmeense afkomst. U woonde tot uw negentien jaar in de stad Latakia. Daarna verhuisde u met uw familie naar het dorp Burj El Islam in de provincie Latakia. Als beroep verfdde u auto's. U vertrok op 12 augustus 2012 uit Syrië om werk te zoeken in Turkije. U kwam later te weten dat u werd opgeroepen als reservist voor het leger. Na een verblijf van drie jaar in Turkije reisde u naar België waar u op 25 oktober 2015 aankwam. U vroeg op 30 oktober 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een paspoort en kopieën van uw identiteitskaart, uw legerboekje en een zeemanspaspoort neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U kan immers niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw legerdienst kort voor uw vertrek incoherent zijn. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u na een jaar en negen maanden afgezwaaid te zijn op 15 maart 2012 en enkele maanden daarna het land te hebben verlaten – op uw paspoort staat dat u in augustus 2012 bent vertrokken (DVZ, p. 5). U wordt er vervolgens mee geconfronteerd dat u uw paspoort – afgegeven op 25 september 2011 – dan te midden van uw legerdienst zou hebben verkregen waarop u dit louter ontkent zonder een verdere verklaring te bieden (DVZ, p. 12). Aan het begin van het gehoor op het CGVS verklaart u vervolgens meteen dat u op de DVZ een vergissing begin en dat u was afgezwaaid op 1 april 2011 (CGVS, p. 2).

Voorts zegt u dat u één tot drie maand na het beëindigen van uw legerdienst – dus midden 2011 – uit Syrië bent vertrokken (CGVS, p. 4). Aangezien dit niet overeenkomt met de gegevens in uw paspoort wordt u ter bevestiging gevraagd of u rond de zomer van 2011 bent vertrokken waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 4). Pas na confrontatie met de gegevens in uw paspoort zegt u dat u later – u zegt zeven of acht maanden na uw legerdienst – uit Syrië vertrokken zijn zou (CGVS, p. 4). Echter, indien u, zoals in uw paspoort aangegeven staat, vertrokken zou zijn in augustus 2012 en u in april 2011 zou afgezwaaid zijn betekent dit dat u bijna anderhalf jaar na uw legerdienst zou zijn vertrokken en dus geen één tot drie of zeven tot acht maanden daarna.

Verder zegt u op het CGVS dat u uw legerdienst begonnen zou zijn in 2010 (CGVS, p. 3). U wordt gevraagd wanneer dan juist in 2010 maar u kan dit niet meegeven (CGVS, p. 3). Indien u echter een jaar en negen maanden in het leger zat en op 1 april 2011 bent afgezwaaid dan zou u in het midden van 2009 uw legerdienst begonnen moeten zijn.

U zegt tevens nooit iets vernomen te hebben over een inkorting van de legerdienst – tot de 21 maanden die u moest doen (CGVS, p. 3). Uit informatie blijkt echter dat de legerdienst nog in 2009 – het jaar dat u in het leger ging – verkort werd van 24 tot 21 maanden. Dat u hier nooit iets van vernomen zou hebben is opmerkelijk.

Verder blijkt uw kennis over de revolutie in Syrië beperkt en incorrect. Zo zegt u op de DVZ tot tweemaal toe dat de revolutie begonnen zou zijn op 15 maart 2012 (DVZ, p. 5, 6 en 7). Dit bevestigt u vervolgens eveneens twee keer door te zeggen dat u enkele maanden na het begin van het conflict uit Syrië vertrok – in augustus 2012 (DVZ, p. 5, 6 en 7). De Syrische revolutie is volgens informatie van het CGVS begonnen in maart 2011. Dat u het begin van de revolutie in Syrië volkomen verkeerd situeert en zegt dat deze begonnen zou zijn enkele maanden voor uw vertrek in augustus 2012 doet niet alleen ernstig twifelen aan uw recent verblijf in Syrië maar ook aan uw Syrische nationaliteit op zich.

U heeft verder nauwelijks enige kennis over de strijdende partijen en groeperingen in Syrië. Wanneer u hiernaar gevraagd wordt zegt u hier niets over te weten (CGVS, p. 12). Aangezien een dergelijk gebrek aan kennis vreemd is voor iemand die nog lange tijd in Syrië heeft gewoond sinds het uitbreken van de revolutie en vervolgens nog eens jaren in buurland Turkije heeft verbleven, wordt u gevraagd of u dan op geen enkel moment iets vernomen zou hebben over strijdende partijen en groeperingen, zowel tijdens uw verblijf in Syrië als sinds uw vertrek, waarop u verklaart dat de Baath-partij bekend is en dat u ook gehoord heeft van de Haraka Al Tashihya (CGVS, p. 12). Die laatste partij is echter de politieke beweging van Hafez Al Assad tijdens de coup in 1970. Dat u geen enkele kennis blijkt te hebben over de strijdende partijen en groeperingen in Syrië – behalve de Baath-partij – hoewel het conflict al bijna vijf jaar aan de gang is, is zeer opmerkelijk.

Uw kennis over de burgeroorlog in Syrië is uiterst beperkt en incorrect en doet dan ook uitschijnen dat u geen enkele band heeft met dit land.

Verdere twijfels over uw herkomst uit Latakia worden gewekt door uw verklaringen over plaatsen in de stad. Zo wordt u een foto getoond van het Haroun-plein in Latakia. Dit is een groot plein in het midden van de stad. U zegt vervolgens dat dit het Ziraa-plein is en u etaleert vervolgens uw kennis over dit plein

door te vermelden naar welke plaatsen de wegen vanaf dit plein leiden (CGVS, p. 9). Het Ziraa-plein ligt echter een beetje verder van het Haroun-plein in Latakia. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar het Haroun-plein zegt u dit te kennen en voegt u hieraan toe dat u daar soms kwam met vrienden. U zou echter vergeten zijn waar in Latakia dit ligt (CGVS, p. 9). U wordt er dan mee geconfronteerd dat de aan u getoonde foto het Haroun-plein voorstelt en niet het Ziraaplein waarna u tracht uw fout te verklaren door de stelling dat het Haroun-plein bekend is als het Ziraa-plein. Dit overtuigt niet, zeker gezien u eerder nog expliciet gevraagd werd of het door u vernoemde Ziraa-plein nog bekend was onder een andere naam en u antwoordde dat dit niet het geval was (CGVS, p. 9). Dergelijke incorrecte verklaringen over uw leefwereld in de stad Latakia doen ernstig twijfelen aan uw herkomst uit deze stad.

U zegt verder dat u uw paspoort heeft verkregen in het Bureau voor Paspoorten en Immigratie (CGVS, p. 5). Dit kantoor ligt vlakbij het Haroun-plein. Wanneer u echter gevraagd wordt in de buurt van welk plein dit kantoor zou liggen zegt u vreemd genoeg dit niet te weten (CGVS, p. 6). U tracht uw onwetendheid hierover te verklaren door de stelling dat uw familie afkomstig is uit dorpen rond Latakia en dat jullie maar weinig in de stad kwamen (CGVS, p. 6). Dit overtuigt niet, zeker gezien u beweert tot uw negentiende in de stad te hebben gewoond.

Verder wordt u gevraagd om een wegbeschrijving van uw huis in Raml Al Janoubi tot aan Jamhouriya-straat te geven maar u blijkt hier nauwelijks toe in staat en kan louter aanhalen dat de bus onderweg stopt aan het park Abi Tamam (CGVS, p. 6). Een dergelijke vage beschrijving is vreemd gezien op zich al bovengenoemde Harounplein aan het begin van Jamhouriya-straat ligt en dan ook verwacht kan worden dat u dit zou kunnen benoemen.

U wordt verder nog gevraagd naar uw kennis over de Syrische munt. U zegt hierop dat de munten van 1, 2, 5 en 10 en de biljetten van 5, 10, 25, 50, 100, 200, 500 en 1000 Syrische pond zijn (CGVS, p. 10). Munten en biljetten van 5 en 10 Syrische pond zouden door elkaar gebruikt worden (CGVS, p. 10). Uit informatie, waaronder een praktische reisgids over Syrië, blijkt dat er ook een muntstuk van 25 Syrische pond is. Bovendien worden er geen biljetten van 5, 10 en 25 Syrische pond gebruikt. U wordt tevens nog gevraagd naar de kleur van het briefje van 50 Syrische pond waarop u zegt dat dit rood is (CGVS, p. 11). Uit informatie blijkt echter dat het oude briefje van 50 een groenachtige kleur heeft terwijl het nieuwe biljet grijs tot blauw is. Dat u dergelijke basiskennis niet heeft doet verder twijfelen aan uw beweerde Syrische nationaliteit.

Ook over de algemene geografie van het land Syrië is uw kennis weinig overtuigend. Zo verklaarde u op de DVZ dat u uw legerdienst gedaan heeft in de provincie Suweida als grensbewaker aan de grens met Jordanië (DVZ, p. 11 en 12). Wanneer u op het CGVS echter gevraagd wordt naar buurlanden van Syrië kan u louter op Turkije, Irak en Libanon komen (CGVS, p. 7). Wanneer u verder gevraagd wordt naar steden of provincies die dichtbij Suweida, waar u uw legerdienst gedaan zou hebben, liggen benoemt u Bokamal (CGVS, p. 8). Bokamal ligt echter – via de weg – bijna 700 km van Suweida, met bijna de helft van het land en de gehele Syrische woestijn ertussenin. De steden en provincies Daraa, Quneytra en Damascus liggen dichtbij Suweida. Wanneer gevraagd wordt waarom u Bokamal vermeldt terwijl dit zeer ver verwijderd is van Suweida zegt u dat u bedoelde dat dit ook aan een grens ligt, wat maar weinig kan overtuigen (CGVS, p. 11). U wordt verder nog gevraagd naar andere provincies naast Latakia die aan Turkije grenzen waarop u behalve Aleppo geen andere provincies weet te benoemen (CGVS, p. 7). Naast Al Hassake en Raqqah grenst ook de naburige provincie Idlib aan Turkije. Het is opmerkelijk dat u dit niet blijkt te weten, zeker gezien u later in het gehoor beweert nog in de provincie Idlib te zijn geweest (CGVS, p. 7).

U zegt verder nog het voetbal in Syrië een beetje gevolgd te hebben (CGVS, p. 13). Echter, ook op dit punt is uw kennis incoherent en weinig overtuigend. Zo verklaarde u op de DVZ dat de ploegen Horiya, Hutteen, Tishreen, Ittihad en Jable allemaal in het stadion van Latakia spelen (DVZ, p. 5). Echter, Horiya en Ittihad zijn twee ploegen van Aleppo. Op het interview op het CGVS blijkt u uw fout te hebben ingezien en benoemt u enkel nog Hutteen, Tishreen en Jable als ploegen van Latakia (CGVS, p. 14). Wanneer u dan gevraagd wordt van waar Horiya dan wel is zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 14).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië waardoor u evenmin kan aantonen uw land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit informatie blijkt dat Syrische paspoorten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen en aangemaakt kunnen worden. Het loutere feit dat u een origineel Syrisch paspoort neerlegt is dan ook op zich onvoldoende om uw Syrische nationaliteit te staven. Uw identiteitskaart, legerboekje en zeemanspaspoort zijn slechts kopieën en hebben op zich dan ook weinig bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, herneemt verzoeker zijn asielrelaas en wijst hij erop dat hij zijn origineel paspoort heeft neergelegd, alsook een kopie van zijn zeemanspaspoort en een kopie van zijn legerboekje. Waar hem in de bestreden beslissing een onvoldoende en gebrekkige kennis over zijn militaire dienst, van de Syrische revolutie en omtrent bepaalde belangrijke elementen over Latakia wordt verweten, voert verzoeker aan dat het evident is dat de aanwezigheid van een tolk onvermijdbaar misverstanden veroorzaakt. Ook meent verzoeker dat het feit dat hij in augustus 2012 Syrië heeft verlaten niet in overweging werd genomen bij het nemen van de bestreden beslissing en dat het feit dat hij niet exact de datum wist van zijn militaire dienst, noch de markt van Latakia kon situeren geen voldoende elementen zijn om te besluiten dat hij niet over de Syrische nationaliteit beschikt. Verzoeker werpt op dat hij bepaalde elementen kon geven die zijn Syrische nationaliteit bewijzen. Zo kent hij exact de datum van het begin van de Syrische revolutie, alsook de strijdende partijen te Latakia. Verzoeker meent dat het zeker een fout betreft van de vertaler en stelt dat zelfs personen die niet de Syrische nationaliteit hebben op deze vragen met nauwkeurigheid kunnen antwoorden. Daarnaast benadrukt hij dat hij zijn origineel paspoort heeft neergelegd. Hij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uitlegt waarom dit paspoort onvoldoende is om zijn Syrische nationaliteit aan te tonen en werpt te dezen op dat het feit dat bepaalde Syrische documenten werden vervalst geen voldoende element is om te rechtvaardigen dat zijn paspoort vals zou zijn. Het komt volgens verzoeker aan het Commissariaat-generaal toe om exact te preciseren welke de elementen zijn die haar ertoe hebben gebracht om het origineel neergelegde paspoort vals te verklaren. Verzoeker wijst er andermaal op dat hij tevens een kopie heeft neergelegd van zijn zeemanspaspoort, alsook een kopie van zijn legerboekje en een kopie van zijn identiteitskaart, stukken welke eveneens zijn identiteit en Syrische nationaliteit bewijzen. Hij meent dat zo er misverstanden zijn geweest of fouten met betrekking tot de data, dit geen element uitmaakt om te besluiten dat hij niet over Syrische nationaliteit beschikt. Tot slot laakt verzoeker dat de bestreden beslissing geen enkele specifieke motivatie bevat met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

2.2. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Ter zitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een origineel zeemanspaspoort, afgeleverd door General Directorate of Ports op 29 september 2011, een origineel paspoort, afgeleverd te Latakia op 25 september 2011, een origineel document omschreven als “attest van leger”, een originele identiteitskaart en een origineel legerboekje.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zijn verklaringen over zijn legerdienst kort voor zijn vertrek incoherent zijn en het opmerkelijk is dat hij nooit iets zou vernomen hebben over een inkorting van de legerdienst in 2009, (ii) zijn kennis over de revolutie in Syrië beperkt en incorrect blijkt, hij in het bijzonder meermaals het begin van de revolutie in Syrië volkomen verkeerd situeert en hij, behalve de Baath-partij, geen enkele kennis blijkt te hebben over de strijdende partijen en groeperingen in Syrië, (iii) hij vage, foutieve en weinig overtuigende verklaringen aflegt over plaatsen in de stad Latakia, (iv) hij foute verklaringen aflegt over de Syrische munt, (v) ook zijn kennis over de algemene geografie van Syrië weinig overtuigend is, (vi) hij stelt het voetbal in Syrië een beetje gevolgd te hebben doch zijn kennis ook op dit punt incoherent en weinig overtuigend is en (vii) de door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen daar Syrische paspoorten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen en aangemaakt kunnen worden en zijn identiteitskaart, legerboekje en zeemanspaspoort slechts kopieën zijn en op zich dan ook weinig bewijswaarde hebben.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft

kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 februari 2016 (CG nr. 1531436), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te

bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Immers, waar verzoeker opwerpt dat hij zijn militaire dienstplicht heeft vervuld in 2010 tot 1 april 2011, komt hij niet verder dan het louter vasthouden aan één versie van de door hem afgelegde tegenstrijdige verklaringen in dit verband, hetgeen onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen. De bevestiging van een eerder afgelegde verklaring en het bijgevolg impliciet ontkennen van andere afgelegde verklaringen vormt immers geen ernstig verweer. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er in de bestreden beslissing correct op dat verzoekers verklaringen over zijn legerdienst kort voor zijn vertrek incoherent zijn. Zo verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk na een jaar en negen maanden afgezwaaid te zijn op 15 maart 2012 en enkele maanden daarna het land te hebben verlaten (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ, p. 5) – op zijn paspoort staat dat hij in augustus 2012 is vertrokken –, om vervolgens te stellen dat hij op 1 april 2012 is afgezwaaid (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ, p. 5 en p.12). Hij werd er vervolgens mee geconfronteerd dat hij zijn paspoort – afgegeven op 25 september 2011 – dan te midden van zijn legerdienst zou hebben verkregen waarop hij dit louter ontkende zonder een verdere verklaring te bieden (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ, p. 12). Aan het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde hij vervolgens meteen dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken een vergissing begin en dat hij was afgezwaaid op 1 april 2011 (administratief dossier, stuk 5, p. 2). Daarnaast wordt in de bestreden beslissing correct het volgende uiteengezet: *“Voorts zegt u dat u één tot drie maand na het beëindigen van uw legerdienst – dus midden 2011 – uit Syrië bent vertrokken (CGVS, p. 4). Aangezien dit niet overeenkomt met de gegevens in uw paspoort wordt u ter bevestiging gevraagd of u rond de zomer van 2011 bent vertrokken waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 4). Pas na confrontatie met de gegevens in uw paspoort zegt u dat u later – u zegt zeven of acht maanden na uw legerdienst – uit Syrië vertrokken zijn zou (CGVS, p. 4). Echter, indien u, zoals in uw paspoort aangegeven staat, vertrokken zou zijn in augustus 2012 en u in april 2011 zou afgezwaaid zijn betekent dit dat u bijna anderhalf jaar na uw legerdienst zou zijn vertrokken en dus geen één tot drie of zeven tot acht maanden daarna.*

Verder zegt u op het CGVS dat u uw legerdienst begonnen zou zijn in 2010 (CGVS, p. 3). U wordt gevraagd wanneer dan juist in 2010 maar u kan dit niet meegeven (CGVS, p. 3). Indien u echter een jaar en negen maanden in het leger zat en op 1 april 2011 bent afgezwaaid dan zou u in het midden van

2009 uw legerdienst begonnen moeten zijn.” Deze vaststellingen en overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat het onaanvaardbaar moet worden geacht dat verzoeker ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs niet kon duiden of hij 18 dan wel 20 jaar was op het ogenblik dat hij zijn legerdienst zou hebben aangevat (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ, p. 5). Dergelijke verklaringen van een gezonde jonge man over zaken die hem direct betreffen, ondermijnen ernstig de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Waar verzoeker voorts de in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in zijn kennis over zijn legerdienst, de Syrische revolutie en de stad Latakia tracht te vergoelijken, stellende dat de aanwezigheid van een tolk onvermijdelijk misverstanden veroorzaakt, slaagt hij er evenmin in te overtuigen. Blote beweringen van zijnentwege buiten beschouwing gelaten, toont verzoeker niet *in concreto* aan dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van communicatieproblemen/misverstanden tijdens de gehoren die het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden, tegenstrijdigheden, onwetendheden en foutieve verklaringen zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypotheekeerd zou zijn. De vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevatten geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens de gehoren vertaal- en/of communicatieproblemen dan wel misverstanden zouden hebben voorgedaan. Verzoeker heeft ook tijdens of na de gehoren geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van de gehoren en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Hij verklaarde zowel bij aanvang als op het einde van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij de tolk goed begreep (administratief dossier, stuk 5, p. 2 en p. 14). Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat het verslag hem werd voorgelezen in het Arabisch, zonder voorbehoud heeft ondertekend en aldus te kennen heeft gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die hij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn (administratief dossier, stuk 11) en dat hij bij aanvang van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij geen opmerkingen had over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, behalve dat hij een vergissing beging omtrent de datum waarop hij zijn legerdienst heeft beëindigd (administratief dossier, stuk 5, p. 2). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de gehoorverslagen geen correcte of volledige weergave zou zijn van het verloop van de gehoren, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. De Raad benadrukt dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen/misverstanden tijdens de gehoren op te werpen. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker opgeworpen vermeende vertaalproblemen/misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker nog poneert dat hij exact de datum kent van het begin van de Syrische revolutie en dat hij wel degelijk kennis heeft van de strijdende partijen in Latakia, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering geen steun vindt in verzoekers verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd in de loop van de administratieve procedure en die in de bestreden beslissing correct worden aangehaald en beoordeeld als volgt: *“Verder blijkt uw kennis over de revolutie in Syrië beperkt en incorrect. Zo zegt u op de DVZ tot tweemaal toe dat de revolutie begonnen zou zijn op 15 maart 2012 (DVZ, p. 5, 6 en 7). Dit bevestigt u vervolgens eveneens twee keer door te zeggen dat u enkele maanden na het begin van het conflict uit Syrië vertrok – in augustus 2012 (DVZ, p. 5, 6 en 7). De Syrische revolutie is volgens informatie van het CGVS begonnen in maart 2011. Dat u het begin van de revolutie in Syrië volkomen verkeerd situeert en zegt dat deze begonnen zou zijn enkele maanden voor uw vertrek in augustus 2012 doet niet alleen ernstig twijfelen aan uw recent verblijf in Syrië maar ook aan uw Syrische nationaliteit op zich.*

U heeft verder nauwelijks enige kennis over de strijdende partijen en groeperingen in Syrië. Wanneer u hiernaar gevraagd wordt zegt u hier niets over te weten (CGVS, p. 12). Aangezien een dergelijk gebrek aan kennis vreemd is voor iemand die nog lange tijd in Syrië heeft gewoond sinds het uitbreken van de revolutie en vervolgens nog eens jaren in buurland Turkije heeft verbleven, wordt u gevraagd of u dan op geen enkel moment iets vernomen zou hebben over strijdende partijen en groeperingen, zowel tijdens uw verblijf in Syrië als sinds uw vertrek, waarop u verklaart dat de Baath-partij bekend is en dat u ook gehoord heeft van de Haraka Al Tashihya (CGVS, p. 12). Die laatste partij is echter de politieke beweging van Hafez Al Assad tijdens de coup in 1970. Dat u geen enkele kennis blijkt te hebben over

de strijdende partijen en groeperingen in Syrië – behalve de Baath-partij – hoewel het conflict al bijna vijf jaar aan de gang is, is zeer opmerkelijk.

Uw kennis over de burgeroorlog in Syrië is uiterst beperkt en incorrect en doet dan ook uitschijnen dat u geen enkele band heeft met dit land.” Dat verzoeker tijdens het gehoor zijn fout blijkt te hebben ingezien en plots wél correct verklaart dat de opstand in Syrië begonnen is in maart 2011 (administratief dossier, stuk 5, p. 4), doet niets af aan de vaststelling dat hij dienaangaande ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken herhaaldelijk manifest foutieve verklaringen heeft afgelegd. Waar verzoeker hoger aangehaalde uitermate beperkte kennis en foutieve verklaringen nog tracht te verklaren, stellende dat het zeker een fout van de tolk betreft, verwijst de Raad naar hetgeen hieromtrent hoger werd uiteengezet.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concreet verweer voert tegen de vaststellingen van de bestreden beslissing dat (i) het opmerkelijk is dat hij nooit iets zou vernomen hebben over een inkorting van de legerdienst in 2009, (ii) hij vage, foutieve en weinig overtuigende verklaringen aflegt over plaatsen in de stad Latakia, (iii) hij foute verklaringen aflegt over de Syrische munt, (iv) ook zijn kennis over de algemene geografie van Syrië weinig overtuigend is en (v) hij stelt het voetbal in Syrië een beetje gevolgd te hebben doch zijn kennis ook op dit punt incoherent en weinig overtuigend is, zodat de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd worden als zijnde hier hernomen.

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat verzoeker ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat hij tot zijn zestiende in Latakia heeft gewoond, waarna hij met zijn familie naar het dorp Burj El Islam verhuisde (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ, p. 4), terwijl hij tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij tot zijn negentiende in Latakia woonde om vervolgens naar Burj El Islam te verhuizen (administratief dossier, stuk 5, p. 3). Daarnaast leest de Raad in verzoekers verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt: *“(…) Wat voor instituut is dat? Universiteit tishreen Er worden veel zaken genoemd naar tishreen, wat is er zo belangrijk aan tishreen? Ik heb geen idee Er zijn veel gebouwen, straten, pleinen, plaatsen die tishreen noemen, het je een idee waarom er zoveel zaken tishreen noemen? Er is ook een voetbal ploeg tishreen, er is geen specifieke reden Wat is tishreen, wat betekent dat? Ik heb geen idee aangezien ik niet gestudeerd ben, vb oorlog van tishreen is ook zo genoemd Kan je eens vertellen over die oorlog van tishreen? Nee, ik weet er niets over, dat hoorden we gewoon op school Die tishreenoorlog wordt herdacht elk jaar, dan krijgen welke syrier een vrije dag, weet je wanneer die is? Er is een verlofdag ik denk 16 tishreen, 1ste of tweede tishreen Wanneer in het jaar valt die? Ik heb geen idee Tishreen is een arabische benaming van een maand, heb je daar al van gehoord? Nee, eigenlijk niet, ik heb niet gestudeerd, ik mis de arabische maanden Vieren ze in syrie een soort onafhankelijkheidsdag? Ik weet het niet, ik ken alleen 16 tishreen”* (administratief dossier, stuk 11, verklaring DVZ, p. 6). Ook deze verklaringen komen verzoekers geloofwaardigheid wat betreft zijn Syrische afkomst en nationaliteit allerminst ten goede.

De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Syrië waardoor hij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het

onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.7. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid betreffende zijn beweerde Syrische nationaliteit kunnen herstellen.

Wat betreft zijn identiteitskaart en paspoorten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Syrische identiteits- en reisdocumenten eenvoudig op frauduleuze wijze verkregen kunnen worden. Gelet op deze informatie, die door verzoeker op zich niet wordt betwist, en mede gelet op verzoekers significante gebrek aan algemene kennis over Syrië, kan het voorleggen van 'originele' identiteitsdocumenten niet onomstotelijk aantonen dat verzoeker wel degelijk over de Syrische nationaliteit zou beschikken en zijn de door overige hem bijgebrachte documenten (een "attest van leger", dat overigens niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 PR RvV zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan, en een militair boekje) evenmin van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid betreffende zijn beweerde Syrische nationaliteit kunnen herstellen. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte van uit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. De Raad wijst er in dit verband nog op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een

hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS